

Kvapôčka

Mračno plače a slzami Zem napája,
už sa kvapôčka do kolobehu vody zapája.

Spadla jedna do prameňa čistej vody,
spýtala sa sama seba ako na nejakej výletnej lodi.

Som užitočná, keď ako para v diaľke lietam si?
Ja nebojím sa slnka, čo v lete svieti si.

A či neštípe ma tuhý v zime mráz,
čo ukladá ma do postele na tak dlhý čas?

Pramienok čistý, prezrad' mi, čo ma tak celý život morí,
povedz mi, kto zanechal tú špinavú stopu na dne našich morí.

Bol to človek, či niekto iný,
čo zanecháva po sebe toľko špiny?

Ty v svojej hĺbke múdra si,
vieš aký osud človek chystá si?

Veď človek, hlupák, raz precitne,
keď sa bez pitnej vody na zemi ocitne.

Budúcnosť moja, veď i jeho je,
mal by byť šťastný, ak ho dáždik z času na čas oleje.